

1. Процедури за поправка и оттегляне по член 10 (2)

В съответствие с член 30 от Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания (наричан по-долу „регламентът“), Министерството на правосъдието на Република Литва предоставя информацията, свързана с процедурите за правна защита, език и органи, посочени в член 30. Същевременно предоставяме текста на съответния закон на Република Литва за прилагане на Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания (Официален вестник № 58 от 7 май 2005 г.) (наричан по-долу „законът“) и на гражданския процесуален кодекс на Република Литва (Официален вестник № 36-1340 от 6 април 2002 г.; Официален вестник № 42 от 24 април 2002 г.) (наричан по-долу „кодексът“).

Съдът, който е издал удостоверение за европейско изпълнително основание, може да го поправи по искане на заинтересована страна (в съответствие с член 10, параграф 1, буква а) от регламента, член 5, параграф 1 от закона и член 648, параграф 6 от кодекса). Удостоверение за европейско изпълнително основание, издадено във връзка с публичен документ, може да се поправи от окръжния съд по мястото на дейност на нотариуса, който е изготвил заповедта за принудително изпълнение на публичния документ. Не се дължи гербов налог за заявление за поправяне на удостоверение за европейско изпълнително основание.

Съдът, който е издал удостоверение за европейско изпълнително основание, може да го оттегли посредством съдебна заповед (в съответствие с член 10, параграф 1, буква б) от регламента и член 5, параграф 2 от закона). Удостоверение за европейско изпълнително основание, издадено във връзка с публичен документ, може да се оттегли от окръжния съд по мястото на дейност на нотариуса, който е изготвил заповедта за принудително изпълнение на публичния документ. Не се дължи гербов налог за заявление за оттегляне на удостоверение за европейско изпълнително основание.

Член 5 от закона гласи следното:

„Член 5. Поправяне или оттегляне на удостоверение за европейско изпълнително основание.

1. Ако поради печатна или друга грешка удостоверението за европейско изпълнително основание се различава от съдебното решение или публичния документ, разпоредбите на член 648, параграф 6 от гражданския процесуален кодекс на Република Литва се прилагат *mutatis mutandis* за поправяне на удостоверението за европейско изпълнително основание.
2. Съдът, който е издал удостоверението за европейско изпълнително основание, оттегля или се въздържа от оттегляне на удостоверението за европейско изпълнително основание със съдебна заповед в обстоятелствата, посочени в член 10, параграф 1, буква б) от регламента.
3. Заявления, внесени от страни във връзка с разпоредбите на настоящия член, не се облагат с гербов налог.
4. Разпоредбите на настоящия член също така се прилагат тогава, когато окръжният съд по мястото на дейност на нотариуса, който е изготвил заповедта за принудително изпълнение, бъде помолен да поправи или оттегли удостоверение за европейско изпълнително основание, издадено в съответствие с процедурата, определена в член 4, параграф 2 от настоящия закон.“

Член 648, параграф 6 от кодекса гласи следното:

„Ако бъде допусната печатна или друга грешка при издаване на документ за принудително изпълнение, институцията, която го е издала, поправя документа по искане на заинтересованата страна.“

2. Основания за преразглеждане по член 19 (1)

Предоставяме текста на съответния закон на Република Литва за прилагане на Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания (Официален вестник № 58 от 7 май 2005 г.) (наричан по-долу „законът“) и гражданския процесуален кодекс на Република Литва (Официален вестник № 36-1340 от 6 април 2002 г.; Официален вестник № 42 от 24 април 2002 г.) (наричан по-долу „кодексът“).

Задочна съдебна присъда може да се преразгледа въз основа на обосновано заявление на страна, която не се е явила на процеса, внесено в рамките на 20 дни от датата, на която е била произнесена задочната присъда, (в съответствие с член 78 от кодекса този 20-дневен срок може да се удължи за лица, които не са могли да го спазят поради причини, които съдът счита за уважителни). След получаване на заявлението съдът го изпраща, заедно с копия от неговите приложения, на страните и на трети лица и ги уведомява, че страните са длъжни, а третите лица имат право да представят писмени забележки в рамките на 14 дни. Съдът разглежда заявлението по писмената процедура в рамките на 14 дни след крайния срок за представяне на забележки. Ако след като разгледа заявлението съдът констатира, че страната не се е явила на изслушването поради основателни причини, за които страната не е била в състояние да съобщи на съда навреме, и заявлението се позовава на доказателства, които могат да засегнат законността и валидността на въпросната задочна присъда, съдът отменя задочната присъда и преразглежда делото. Когато се разглежда дело в съответствие с документалната процедура (глава XXII от кодекса), съдът има право, ако са налице основателни причини, да удължи срока на ответника за вънасяне на възражения съгласно член 430, параграф 5 от кодекса, а в случаите, в които делото се разглежда в съответствие с правилата на глава XXIII от кодекса (специфични характеристики на дела, свързани с издаването на съдебна заповед), съдът може, ако са налице основателни причини, да удължи срока на ответника за вънасяне на възражения относно иск на кредитор в съответствие с член 439, параграф 2 от кодекса.

Член 287 от кодекса:

- „1. Страна, неявила се на съдебно заседание, има право да внесе заявление за преразглеждане на задочна присъда в съда, който е постановил задочната присъда, в рамките на 20 дни от датата на произнасяне на решението.
2. В това заявление се посочва:
- 1) наименованието на съда, който е постановил задочната присъда;
 - 2) името на заявителя;
 - 3) обстоятелствата, които са довели до неявяване на заявителя на съдебното заседание и причините, поради които не е уведомил съда това неявяване, което той смята за основателно, до датата на заседанието, включително доказателства за тези обстоятелства;

4) обстоятелства, които могат да засегнат законността и валидността на решението и доказателства за тези обстоятелства;

5) подробности за искането на заявителя;

6) списък на подкрепящите документи, приложени към заявлението;

7) подпис на заявителя и датата на изготвяне на заявлението.

3. На съда се предоставят толкова копия от заявлението и приложенията, колкото страни и трети лица има по делото.

4. Грешките в заявлението се елиминират в съответствие с процедурата за отстраняване на грешки от искове.

5. Когато по едно и също дело се внесат обжалвания и заявления за преразглеждане на задочна присъда, първо се разглеждат заявленията за преразглеждане на задочна присъда и всякакви съдебни заповеди, постановени във връзка с тази присъда.“

Член 430, параграф 5 от кодекса:

„Ако се внесат възражения след 20-дневния срок или ако те не отговарят на изискванията на параграф 1 от настоящия член, съдът отказва да ги приеме. Може да се внесе отделна жалба срещу съдебна заповед, с която съдът отказва да приеме възражения. Ако ответникът не спази срока поради основателни причини, при поискване съдът може да удължи срока.“

Член 439, параграф 2 от кодекса:

Възражения от длъжници във връзка с иска на кредитор се внасят писмено в срок от 20 дни от датата, на която на длъжника бъде връчено известие за съдебна заповед. Възраженията отговарят на общите изисквания за съдържание и форма на процедурни документи с изключение на изискванията за посочване на основание. Ако поради основателни причини длъжникът внесе възражение след изтичане на срока, посочен в настоящия параграф, по искане на длъжника съдът може да удължи срока за внасяне на възражения. Може да се внесе отделна жалба срещу съдебна заповед, с която съдът отхвърля това искане на длъжника.

Член 78, параграф 1 от кодекса:

„За лица, които не са спазили срока, определен в закона или наложен от съд, поради причини, които съдът счита за уважителни, въпросният срок може да бъде удължен.“

3. Приети езици по член 20 (2)

В съответствие с член 20, параграф 4 от закона [1] езикът, който се използва за целите на член 20, параграф 2, буква в) от регламента, е литовски.

Член 2, параграф 4 от закона [1]:

„Европейското изпълнително основание или негово копие, което следва да се изпълни в Република Литва, се превежда на литовски и се изпълнява, без да се прилагат разпоредбите на раздел 7 от глава LX от гражданския процесуален кодекс на Република Литва.“

[1] Европейско изпълнително основание при безспорни вземания (Официален вестник № 58 от 7 май 2005 г.).

4. Списък на компетентните органи, определени да удостоверяват публичните документи по член 25

В съответствие с член 4, параграф 2 от закона [1] органите, посочени в член 25 от регламента, т.е. органите, които са определени с цел издаване на европейско изпълнително основание във връзка с публичен документ, са нотариусите.

Член 4, параграф 2 от закона [1]:

„По искане на кредитора нотариусът, който е изготвил публичен документ, изготвя европейско изпълнително основание във връзка с публичния документ, както е посочено в параграф 1 от настоящия член. Нотариусът издава европейското изпълнително основание не по-късно от 5 дни след деня, в който е получено искането за издаване на европейско изпълнително основание.“

[1] Европейско изпълнително основание при безспорни вземания (Официален вестник № 58 от 7 май 2005 г.).

Последна актуализация: 21/10/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.